

Israel Camerata Jerusalem

העונה ה־26 || 2009-2010

בין אמריקה לאירופה

הקאמרטה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

הקאמרטע הישראלית ירושלים
 מייסד ומנהל מוסיקלי: **אבנר בירון**
 מלחין הבית: **יוסף ברדנשווילי**
 אורח כבוד: **סר גיימס גאלווי**

חברי התזמורת						
כינור ראשון	כינור שני	ויולה	צ'לו	קונטרבאס	אבוב	בסון
ארנולד קוביליאנסקי*	נטלי שר*	מיכאל פלסקוב*	יפים אייזנשטד*	דמיטרי רוזנצווייג*	מוקי זוהר*	ענבר נבות*
כרמלה ליימן	אדוארד רזניק	בוריס רימר	צבי אורליאנסקי*	גנאדי ליטבין	אורי מירז	ליאוניד קרמר
פאבל גלגנוב	סבטלנה גופמן	מיכאל יאבקר	אלכסנדר			
מיכאל בויאנר	מיכאל קונצביץ'	אנדריי שפלניקוב	סיניילניקוב	צ'מבלו	קרן	חצוצרה
רומן יוסופוב	זינה לוין	דריה צ'פלין	שירה מני	איריס גלוברזון*	אלון ראובן*	גוני אשד*
דינה זמטסובה	משה אהרונוב				שחר זיו	
סופיה קירסנובה	קרן ליפקר			חליל		טימפני
				אסתי רופא*		קרן פנפימון זהבי*

נגנים נוספים: אבנר גייגר, חליל; דני ארדמן, עידו אזרד, קלרינט; איתי מורג, חצוצרה; זיו שטיין, כלי הקשה

חברי העמותה וחברי הוועד המנהל				
פרופ' רות ארנון - יו"ר	ד"ר חנן אלון	פרופ' בני גייגר	משה וידמן	דיוויד קינדלר
בני גליעד - יו"ר עמית	יצחק אלרון	עו"ד יאיר גרין*	הדוה פוגל	מרטין קראר
יעקב אייזנר	שמשון ארד*	רוברט דרייק	פרופ' מנחם פיש	פרופ' אורי קרשון
אלי אייל*	פרופ' אבי בן בסט*	פרופ' משה הדני	פרופ' מרק קופטימן*	ברוך שלו

הצוות האדמיניסטרטיבי			
מנהל כללי: בן ציון שירה	מפיקה: תמר אומנסקי	מזכירות: מירה זילברמן	העוגב, שנבנה ע"י גדעון שמיר, ותופי הדוד
מנהל אדמיניסטרטיבי:	מנהלת שיווק: תמר יעקובוביץ'	ספרן: גילעד פלוטניק	הועמדו לרשות הקאמרטע באדיבות
מיכאל קונצביץ'	מכירות: שני ארוסי	מנהל במה: ואלרי אקסיונוב	קרן התרבות אמריקה ישראל

מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 | בימים א'-ה' 09:00-17:00

משרד התזמורת: רח' יפו 206, ירושלים | טל: 02-5020503 | פקס: 02-5020504
כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com | אימייל: info@jcamerata.com

התזמורת נתמכת על ידי: משרד התרבות והספורט | עיריית ירושלים, האגף לתרבות | הקרן לירושלים
 קפיטל אינטרמודל בע"מ | קרן מרק ריץ' | טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ | ומסתייעת בתורמים שונים.

בין אמריקה לאירופה

מיכל נסטרוביץ' מנצח | אדמר קסטניידה נבל ונבל קולומביאני

● **וולפגנג אמדאוס מוצרט** (1756-1791)

סימפוניה מס' 38 ברה מז'ור ק. 504, "פראג"

● **אהרן קופלנד** (1900-1990)

שלושה רישומים לטינו־אמריקניים

● **אדמר קסטניידה** (נ' 1978)

"בין המיתרים"

הפסקה

● **הייטור וילה־לובוס** (1887-1959)

סוויטה לכלי קשת

● **קרלוס פרנצטי** (נ' 1948) / אדמר קסטניידה

"סוויטה של האמריקות" לשני נבלים ולתזמורת (בכורה עולמית)

היצירה הוזמנה ומומנה ע"י חברת CAMAC שאף שלחה לארץ
את "הנבל הכחול" במיוחד לביצוע היצירה.

חולון | מרכז שטיינברג למוסיקה, יום א', 29.11.2009 בשעה 20:00

כרמיאל | היכל התרבות, יום ב', 30.11.2009 בשעה 20:30

ירושלים | אולם הנרי קראון, יום ג', 1.12.2009 בשעה 20:30

כפר סבא | היכל התרבות, יום ד', 2.12.2009 בשעה 20:30

תל אביב | מוזיאון תל אביב לאמנות, מוצ"ש, 5.12.2009 בשעה 20:30

תזמורת הקאמרטה הישראלית, ירושלים מודה למו"ל
Durand-Salabert-Max Eschig, ולנציגם בארץ
מר מנדי פיינגרש, שתמיכתם הנדיבה אפשרה את
ביצוע הסוויטה לכלי קשת מאת וילה־לובוס

הקאמרטה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

כתיבת התכנייה: קדם ברגר עיצוב: חגית מימון

מיכל נסטרוביץ' סיים בהצטיינות את לימודי הניצוח באקדמיה למוסיקה בוורצל. במהלך לימודיו הופיע עם התזמורת שהקים "הוירטואוזים הצעירים". מאז סיום לימודיו הופיע עם תזמורות חשובות באירופה, דרום אמריקה וארה"ב. בפולין הופיע עם מיטב התזמורות, כגון סינפוניה ורשוביה, תזמורת הרדיו הפולנית והסינפוניטה של קרקוב. הוא ליווה אמנים ידועים וביניהם אווה פודלש, שלמה מינץ וז'אן מישל ז'אר וגם ניצח על יצירותיו של המלחין זבנג'ייב פרייזנר. הוא ניצח על הבכורה האירופית של הפואמה הסימפונית "לולי הקרחון" מאת המלחין האמריקאי ג'פרי סטוק וכן ניצח בפורטו ריקו על הבכורה העולמית ליצירתו של קרלוס אלברטו וסקז "רקוויאם דומסטיקוס". בשנת 1999 זכה לאות כבוד בתחרות הניצוח בקטוביץ'

וכן זכה בפרס תזמורת הרדיו הפולני עבור המנצח הפולני הטוב ביותר. שנתיים קודם לכן קיבל פרס שני בתחרות מנצחים פולנים צעירים בביאליסטוק. התזמורת הפילהרמונית של ביאליסטוק העניקה לו את פרס המנצח הטוב ביותר. בשנת 2008 זכה בתחרות הבינלאומית לניצוח בקדקס שבספרד. בשנת 2004, עוד בשנות העשרים לחייו, התמנה למשרת המנהל האמנותי של התזמורת הפילהרמונית הבלטית בגדנסק, וכך נהיה למנהל המוסיקלי הצעיר ביותר בפולין. הוא גם משמש כמנהל האמנותי של התזמורת הסימפונית הלאומית של צ'ילה. הוא זכה במלגות ובפרסים רבים, וביניהם פרס אמן השנה 2006 בצ'ילה. בשנת 2009 ניצח בתיאטרון קולון בבואנוס איירס והופיע לראשונה עם התזמורת הסימפונית של סאו פאולו. זוהי הופעתו הראשונה עם הקאמרטה הישראלית, ירושלים.

נגן הנבל והמלחין אדמר קסטניידה נולד בבוגוטה, קולומביה, והחל לנגן בנבל קולומביאני בגיל שלוש עשרה. סגנון הנגינה הייחודי שלו, המשלב ג'אז לטיני עם מוסיקה קולומביאנית מסורתית, זיכה אותו במעמד בולט בקרב נגני הג'אז בעולם. כישרונו הייחודי מאפשר לו להפוך את הנבל לכלי מוביל. הוא מפיץ מקצבים משולבים, כמתופף, פורט על הנבל כנגן פלמנקו ומשלב סגנונות ביבופ ומוסיקה קולומביאנית. לנבל הקולומביאני שהוא מנגן עליו נוספו 4 מיתרי קונטרבס. הוא מגדיר תבניות בס באורח כמעט בלתי נראה בעודו מתווה מלודיות בידו הימנית.

קסטניידה השתקע בארה"ב בשנת 1994 ומיד זכה להכרה בשל סגנונו הייחודי. הוא הופיע עם אמנים ידועים רבים מכל קצווי הקשת המוסיקלית, וביניהם פקיסו דה ריוורה, ג'ון

סקופילד, ווינטון מרסליס, ג'ון פטיטוצ'י, פבלו זינגר, אד סימון, טרי דה פאז, ג'ובני הידלגו, ליליה דאונס ועוד. הוא הופיע עם תזמורת האומות המאוחדות, הביג בנד האפרו קובני, ובפסטיבל ניו יורק ע"ש דג'נגו ריינהרט. הוא עורך סיורים כמוביל טריו אדמר קסטניידה, הכולל בנוסף לו טרומבון ותופים. זו הופעתו הראשונה עם הקאמרטה הישראלית, ירושלים.

טים בראון

ג'ונתן סלס

יעלה אביטל

סיימון וול

יואל גמזו

מקהלת קלייר קולג' - קיימברידג'

דוד פלדמן

מיר'ג'ין קים

הדור החדש

יואל גמזו, מנצח
מיר'ג'ין קים, כינור

- 1 **מאהלר** || אדג'טו מתוך הסימפוניה מס' 5
- 2 **ק.מ. פון ובר** || סימפוניה מס' 1
- 3 **ארנסקי** || ואריאציות על נושא מאת צ'ייקובסקי
- 4 **מוצרט** || קונצ'רטו לכינור מס' 2

ירושלים | אולם הנרי קראון, יום ב', 11.1.2009 בשעה 20:30

גני תקווה | מרכז הבמה, יום ד', 13.1.2009 בשעה 20:30

תל אביב | מוזיאון תל אביב לאמנות, מוצ"ש, 16.1.2009 בשעה 20:30

רחובות | אולם ויקס, מכון ויצמן, יום א', 17.1.2009 בשעה 20:30

הרצליה | היכל אמנויות הבמה, יום ב', 18.1.2009 בשעה 20:30

אורטוריית חג המולד

טים בראון, מנצח
יעלה אביטל, סופרן
דוד פלדמן, קונטרטה טנור
סיימון וול, טנור
ג'ונתן סלס, בס
מקהלת קלייר קולג' - קיימברידג'

1 **באך** || אורטוריית חג המולד (קנטטות 1, 3, 4, 5)

תל אביב | מוזיאון תל אביב לאמנות, יום ו', 25.12.2009 בשעה 13:30;

מוצ"ש, 26.12.2009 בשעה 20:30; יום א', 27.12.2009 בשעה 20:30

חיפה | אולם רפפורט, יום ב', 28.12.2009 בשעה 20:30

ירושלים | אולם הנרי קראון, יום ג', 29.12.2009 בשעה 20:30

כרמיאל | היכל התרבות, יום ד', 30.12.2009 בשעה 20:30

וולפגנג אמדאוס מוצרט (1756-1791)

סימפוניה מס' 38 ברה מז'ור, ק. 504, "פראג"

אדאג'ו - אלגרו || אנדנטהאדאג'ו - אלגרו || אנדנטה || פרסטופרסטו

משך היצירה: כ־35 דקות

שנת 1787 הייתה, כפי הנראה, שנת מוצרט בפראג. הגאון האוסטרי, שהוערך למדי בעיר מושבו וינה, זכה למעמד עילאי ממש בעיר השכנה. האופרה שלו "נישואי פיגרו", שהוצגה לראשונה בווינה וזכתה שם להצלחה מסויגת למדי, התקבלה בפראג בסוף 1786 בהיסטריה המונית. הסימפוניה ברה מז'ור נכתבה אמנם בסוף השנה הקודמת בווינה, אולם כפי הנראה יועדה לנגנים הצ'כים ואמנם הושמעה שם לראשונה בעת ביקורו של מוצרט בפראג, ומכאן כינויה. מוצרט נמנע מכתובת סימפונית למשך שלוש שנים, מאז הסימפוניה מס' 36, והוא ניגש הפעם למלאכה מתוך התלהבות ושקידה. הרישומים הרבים שהותיר אחריו מעידים על קשיים לא־מבוטלים במלאכת ההלחנה, בניגוד לידוע לנו על כתיבתו השוטפת וחסרת־המאמץ. בניגוד לסימפוניות המאוחרות שכתב, בנות ארבעת הפרקים, הסימפוניה הזו מורכבת משלושה פרקים בלבד, דהיינו שני פרקים מהירים ארוכי־ממדים ומורכבים, ובתווך פרק אמצעי איטי. לא־ברור מדוע בחר מוצרט לוותר על פרק המנואט המסורתי, אולי משום ממדיו העצומים של הפרק הראשון (אם מקפידים על כל סימני החזרות של מוצרט, הפרק נמשך כרבע שעה), ואולי משום שהפרק השני יש בו מן הריקודיות המתונה, מעין פרפרזה על מנואט, וככזה הוא ממלא למעשה שני תפקידים.

הסימפוניה, שנכתבה בין שתי אופרות פורצות־דרך מבחינת תחכומן הצורני והסגנוני, מטלטלת תדירות בין עולם השנינה והתככים של "פיגרו", שעמה היא חולקת את סולם הפתיחה, לבין העליצות הכפויה, המרקדת על פי התהום של "דון ג'ובני". הפתיחה האיטית וחמורת הסבר מזכירה מיד את ההקדמה האיטית לפתיחה של "ג'ובני", ודפיקות הפסל בדלת מופיעות כאן לראשונה. כלי הקשת מנסים למתן את הרושם, אולם האווירה הקודרת שבה ומשתלטת. הכינורות פותחים באלגרו מהוסס, וכלי הנשיפה והטימפני קוראים מיד "כן, זה הכיוון". מתפתח נושא מלא עליצות, שישוב ויצוץ מספר שנים מאוחר יותר בפתיחה ל"חליל הקסם". כבפתיחה, העליצות מטעה, כיוון שמוצרט משתמש בנושא באופן מורכב ורב־קולי. הנושא השני השירתי שייך לכינורות ולצמד הפגוטים, כמעין הערת ביניים שאינה שייכת לדיון הכללי. חטיבת הפיתוח משתמשת בחומרים תימטיים הלקוחים בלעדית מהנושא הראשון, וזוכים כאן לטיפול קונטרפונקטי עשיר במיוחד וחסר תקדים כמעט בעולם הסימפוניה הקלאסית. השאיפה לשלב את האסתטיקה הברוקית העשירה עם הפשטות והאיזון הקלאסיים תשוב בפינלה לסימפוניה האחרונה של מוצרט, המכונה "יופיטר".

הפרק האמצעי פותח בעצלתיים ובנימה נינוחה, כמעין מחול לאה שמשמשים בו

יחדיו יסודות כפריים (רמז לחמת חלילים מהווים הצלילים הארוכים המוחזקים על ידי המיתרים הנמוכים) וכתובה עירונית מתוחכמת יותר. דו־השיח בין כלי הקשת וכלי הנשיפה (ללא החצוצרות) מורכב הן ממשפטים שירתיים מתמשכים והן מחטיבות קצובות, מהוססות יותר. מדי פעם מופרעת השלווה על ידי הדים מאיימים, המזכירים את הפתיחה הקודרת לסימפוניה, והכרומטיקה האקראית משרה אווירה לא־נינוחה. בחטיבת הפיתוח משתחררים היצרים האפלים ומשתלטים על המרקם התזמורתי. עד מהרה מושב הסדר על כנו והפרק מסתיים בנימה מהוססת, זהירה.

בפינלה שב מוצרט לאווירת המשובה של "נישואי פיגרו", ואכן הנושא הפותח לקוח מתוך דואט בין סוזנה וכרובינו מן המערכה הראשונה של האופרה. כלי הקשת וכלי הנשיפה מתחרים תדירות זה בזה, במרדף היתולי המופרע מדי פעם על ידי אזהרת החצוצרות, הטימפני וכלי הקשת הנמוכים. גם הנושא השני מצטרף לעליצות הכללית. השימוש בקנון בחטיבת הפיתוח מעורר הדים למורכבות הקולית של הפרק הראשון, אך הנימה הקומית הכללית הופכת את הניסיון חמור־הסבר למעין בבואה קומית של התחכום שהופיע קודם לכן - כאן המלחין מסתכל על עצמו בהומור, כמעט באירוניה.

אדמר קסטניידה (נ' 1978) "בין המיתרים"

משך היצירה: כ־8 דקות

היצירה הקצרה "בין המיתרים" היא ברובה אלתור על נבל היאגרה הקולומביאני, המבוססת על אלמנטים של מוסיקה עממית קולומביאנית וברזילאית, עם קורטוב של אלמנטים הלקוחים ממוסיקת הג'אז. היא הוקלטה לאחרונה עלידי המלחין, ותוכלו לשמוע אותה באלבומו החדש, הנושא את אותו השם.

אהרן קופלנד (1900-1990) שלושה רישומים לטינו־אמריקניים

אסטריביו || נוף מקסיקני || מחול מחוז חליסקו

משך היצירה: כ־11 דקות

לכן. אסטריביו הוא סוג של פזמון חוזר. הוא מבוסס על מקטע מלודי שקופלנד שמע בוונצואלה. המלודיה הזו מושמעת בשילובי כלים שונים, בדרך כלל בהצלבה עם סולם כרומטי עולה. מדי פעם התזמורת מתפתה לפתח את הנושא הקצבי והעוקצני לאמירה ארוכת־טווח, אך עד מהרה שב הפזמון וקוטע את הרצף.

שני הקטעים הנוספים נכתבו באקפולקו בשנת 1959. לעומת הקטע הפותח, "נוף מקסיקני" מציג ניגוד לירי ונינוח. כלי הנשיפה, ובעקבותיהם כלי הקשת, טווים לחן ענוג המשקף את המוסיקה המקסיקנית העממית ואת הנופים המקסיקניים המשתרעים מאופק אל אופק. חליסקו הוא מחוז בצפון־מערב מקסיקו, והמחול העירני המסיים את היצירה משקף את הצד השני של התרבות המוסיקלית המקסיקנית: הקצבים המנוגדים וההתעקשות העוקצנית של המלודיות הקצרות והחותכות.

אהרן קופלנד נולד בברוקלין למשפחת מהגרים יהודים מרוסיה. כבר בגיל צעיר נחשף למוסיקה מכל קצוות הקשת, ממוסיקה תזמורתית ועד רגטיים. בגיל עשרים נסע לפריס, שם שכלל את כישוריו כפסנתרן ולמד הלחנה אצל נדיה בולנזה, אשר עודדה אותו למצוא את קולו האישי כמלחין ולהתוודע לאפנות החדשות במוסיקה. כך התרועע עם פרוקופייב, מיו וקוסביצקי ואטראט ניטעה בו ההחלטה לפתח סגנון מוסיקלי בעל אופי אמריקני ייחודי. עם שובו לארה"ב לאחר ארבע שנים בפריס, החל לעצב את סגנונו האישי, ולקראת סוף שנות הארבעים כבר ביסס את מעמדו כמלחין האמריקני החשוב ביותר של דורו. בתקופה זו החל לסייר רבות במרכז ובדרום אמריקה, מטעם הממשל האמריקני. המפגש עם תרבות מוסיקלית שונה ומגוונת כל כך ריתק אותו: הצורות, ההרמוניות והקצבים שגילה במהלך מסעותיו השפיעו על יצירתו ותרמו לה ניצוץ חדש.

הרישומים הטינו־אמריקניים הם למעשה אוסף של שלושה קטעים תזמורתיים קצרים שבוצעו לראשונה כמקשה אחת בשנת 1972 עלידי התזמורת הפילהרמונית של ניו יורק תחת שרביטו של אנדרה קונסטלנץ. הקטע הראשון נכתב למעשה בהזמנת המנצח וכדי ליצור סוויטה מאוזנת, יחד עם שני קטעים שנכתבו קודם

הייטור וילה־לובוס (1887-1959)

סוויטה לכלי קשת

הסני: פוקו אנדנטה || מסתורי: אנדנטינו || חסר מנוחה (אריה לבלט): פוקו אלגרטו

משך היצירה: כ־17 דקות

הייטור וילה־לובוס הוא ללא ספק המלחין הברזילאי הנודע ביותר. הוא נולד בריו דה ז'נרו ושם חי רוב חייו, פרט לשהייה בת שבע שנים בפריס, מ־1923 ועד 1930. אביו היה אדם משכיל ואמיד, במקצועו ספרן, אך גם היה אסטרונום ומוסיקאי חובב. וילה־לובוס רכש את מרבית השכלתו המוסיקלית מציפייה והאזנה לערבים המוסיקליים שארגן אביו, ומעולם לא הצליח להתמיד בלימוד מוסיקלי פורמלי. הוא למד לנגן בצ'לו, בגיטרה ובקלרנית בסיוע אחותו הגדולה, ותוך כדי צפייה בנגנים שאביו ארח. עם מותו הפתאומי של אביו נאלץ הייטור הצעיר לפרנס את המשפחה מגנינה בתיאטראות.

בתחילת המאה העשרים החל לחקור את השורשים של המוסיקה הברזילאית העממית וערך מסעות ארוכים ברחבי המדינה. במקביל נטש את יסודות ההלחנה המערביים. הפסנתרן ארתור נפוליאו עודדו להלחין, ובהדרגה כבש לעצמו מקום, קודם כמלחין אוונגרדי שזכה לתהילה בזמן שבתו בפריס, ומאוחר יותר כפיגורה לאומית ראשונה במעלה במולדתו ברזיל. בתקופת שלטון העריץ וארגס אף לא היסס להלחין מוסיקה תעמולתית עבור השלטון, וארגן קונצרטים המוניים בעלי אופי לאומני.

עם נפילתו של וארגס בשנת 1945, חזר לסייר בעולם ואשרר את מעמדו כמלחין בינלאומי חשוב. במיטבה, יצירתו משלבת יסודות עממים ברזילאיים עם מסורת הכתיבה האירופית.

הסוויטה לחמישיית כלי קשת כפולה, המנוגנת בדרך כלל על ידי תזמורת כלי קשת, נכתבה בשנת 1912 ובוצעה לראשונה בריו דה ז'נרו בשנת 1915. ניתן להבחין במעומעם בהדים לזמר הברזילאי העממי, אולם כלל היצירה כתובה בסגנון אירופי לחלוטין, ואף מושפעת מהסגנון הפוסט־רומנטי, וכן מראוול ומדביסי. המשפטים המוסיקליים שופעי תוגה ומלנכוליה דקה, חולנית. המוסיקה גוועת בלא שתבוא על סיפוקה. וילה־לובוס נשאר נאמן ליסודות ההרמוניה המסורתיים, אולם "צובע" אותם בגוונים מצועפים, המעניקים למוסיקה איכות מסתורית.

הפרק הראשון, כיאה לשמו, מורכב ממשפטים הסנניים, המבוססים על ארבעת התיבות הפותחות. כל קבוצות הכלים נעות יחדיו, כגוף הומוגני, המפחד לזוז עצמאית פן יאבד את דרכו. אט אט משתחררות קבוצות הכלים זו מזו ומעזות ליצור מרקם רב קולי יותר, אולם לקראת סוף הפרק מתכנסת התזמורת ונעלמת מבעד לצעיף מסתורין.

האנדנטינו ממשיך את אוירת הציפייה המלנכולית של הפרק הראשון, אך כאן מקפיד וילה־לובוס להפריד בין קבוצות הכלים השונות, הנכנסות בחיקוי, כל אחת בתורה. לכל אורך הפרק קיים דיאלוג ברור בין קבוצות הכלים, שעדיין נאחזות זו בזו ומתקדמות על דרך החיקוי.

לאחר הקדמה הסננית הפותחת את הפרק השלישי, מתפתח מחול טרוד ונטול שלווה. בפרק זה קיימת תחרות בין קבוצות הכלים, כאשר הכינורות והצ'לי, למשל, מתחרים על זכות הבכורה להשמיע את נעימת המחול. לאחר כמה שיאים המובילים לדעיכה במומנטום, מסתיים המחול במפתיע.

קרלוס פרנצטי (נ' 1948) / אדמר קסטניידה

"סוויטה של האמריקות" לשני נבלים ולתזמורת

זאודי || פואמה לכלי קשת || שקיעה על הים || פחארילו (ציפור)

משך היצירה: כ-28 דקות

אודות היצירה, מפי המלחינים

"היצירה הזמנה עלידי 'נבלי קאמאק' מצרפת. ארבעת פרקיה הם פרי שיתוף פעולה ביני לבין אדמר קסנטיידה, אשר כתב את הלחנים. אני פיתחתי אותם לכדי יצירה מוסיקלית באורך מלא. הוספתי הקדמות ונגינות ביניים, ואף תזמרתי אותה. המוסיקה מבוססת על מקצבים מוונצואלה וקולומביה, כגון חורופו ופחארילו (בש שמיניות או בשלושה רבעים) והמחול באייאון במקצב ארבעה רבעים, המגיע מצפון ברזיל. ארבעת הפרקים מאפשרים לנגן הנבל לאלתר על החטיבות השונות. הסוויטה מתזמרת לנבל קלאסי ולנבל קולומביאני, בליווי תזמורת קאמרית הכוללת כלי נשיפה מעץ, כלי הקשה וכלי קשת."

קרלוס פרנצטי

"הסוויטה נכתבה כדי להפגין את טכניקת הנגינה בנבל ייאנרה (מן המישורים של קולובמיה וונצואלה), על נבל קלאסי, בתוספת אלתורים המושפעים ממוסיקת הג'אז. הפרק 'פחארילו', במקצב המסורתי של מוסיקת היאנרה, מדגים את ההבדל הצלילי בין נבל היאנרה והנבל הקלאסי. בו בזמן, הסוויטה מייבאת את תחושות הנופים, האנשים, המקצבים והתחושות של דרום אמריקה אל המוסיקה הקלאסית, דרך הנבל."

אדמר קסנטיידה

הוא מופיע ומקליט עם אמני ג'אז כגון ארטורו סנדובל, סטיב קוהן, דייוויד סנצ'ז ופקיטו דה ריברה. הוא הלחין מוסיקה לסרטים כגון "אי הבנה", "מלכי הממבו", "נתראה בבוקר" ו"טנגו קטלני". יצירות רבות פרי עטו הוקלטו והן מופצות על ידי חברות תקליטים בינלאומיות, ביניהן מוסיקה סימפונית, אופרה לילדים בשם "גואציטו והפוני" וקונצ'רטי לכלים שונים.

קרלוס פרנצטי נולד בבואנוס איירס והחל ללמוד בקונסרבטוריון הלאומי בגיל שש. מאוחר יותר למד עם ג'זרמו איסקלה ולוצ'יה מרנקה נגינה בפסנתר והלחנה עם מנואל חוראז. בין השנים 1971-1973 למד הלחנה עם הומברטו הרננדז מדרנו במקסיקו. בשנת 1974 היגר לארה"ב (שם הוא חי עד היום) ולמד ניצוח עם וינסנט לסלבה בג'וליארד.

הרפרטואר של פרנצטי עצום וחסר גבולות: הוא מלחין סימפוניות וג'אז להרכבי ביגבנד, מוסיקה קאמרית ומוסיקה לטינואמריקאית, ואף מוסיקה לסרטים. הוא היה מועמד פעמים רבות לפרס הגראמי והגראמי הלטיני עבור יצירות קלאסיות ופופלאריות, ובנובמבר 2009 זכה בפרס הגראמי הלטיני. הוא זכה בפרסים חשובים ממדינות רבות בעולם.

יצירותיו בוצעו על ידי תזמורת רבות וביניהן התזמורת הסימפונית של העולם החדש, הבוסטון פופס, התזמורת הסימפונית הלאומית של וושינגטון, התזמורת הסימפונית של סנט לואיס, התזמורת הסימפונית הלאומית של מקסיקו ושל ארגנטינה והפילהרמונית של פראג.

The 26th Season

Between America and Europe

Michał Nesterowicz, conductor
Edmar Castañeda, harp and Columbian harp

- **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756–1791)
Symphony no. 38 in D Major K. 504, "Prague"
 - **Aaron Copland** (1900–1990)
Three Latin–American Sketches
 - **Edmar Castañeda** (b. 1978)
Entre Cuerdas
- Intermission
- **Heitor Villa-Lobos** (1887–1959)
Suite for Strings
 - **Carlos Franzetti** (b. 1948) / Edmar Castañeda
Suite de las Americas for harp and orchestra (World Première)

Commissioned by Camac - France

Holon | Steinberg Music Center, Sunday, November 29 2009 at 20:00

Carmiel | Performing Arts Center, Monday, November 30 2009 at 20:30

Jerusalem | Henry Crown Hall, Jerusalem Theatre, Tuesday, December 1 2009 at 20:30

Kefar Saba | Performing Arts Center, Wednesday, 2 December 2009 at 20:30

Tel Aviv | Tel Aviv Museum of Art, Saturday, 5 December 2009 at 20:30

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM
MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON

The Israel Camerata Orchestra, Jerusalem would like to thank the publisher Durand-Salabert-Max Eschig whose generous support made possible the performance of Heitor Villa-Lobos work "Suite for strings".

Program notes: Kedem Berger Design: Hagit Maimon

The Israel Camerata Jerusalem

Music Director and Founder: **Avner Biron**

Composer in Residence: **Josef Bardanashvili**

Honorary Guest Artist: **Sir James Galway**

The musicians

*Principal Player

1st Violin

Arnold Kobiliansky*
Carmela Leiman
Pavel Galaganov
Michael Boyaner
Roman Yusupov
Dina Zemtsova
Sophia Kirsanova

2nd Violin

Natalie Sher*
Eduard Reznik
Svetlana Goffmann
Michael Kontsevich
Zina Levin
Moshe Aharonov
Keren Lipker

Viola

Michael Plaskov*
Boris Rimmer
Michael Yavker
Andrei Shapelnikov
Daria Chaplin

Cello

Yafim Aizenshtadt*
Zvi Orleansky*
Alexander Sinelnikov
Shira Mani

Bass

Dmitri Rozenzweig*
Genadi Litvin

**Cembalo
Organ & Piano**
Iris Golberson*

Flute

Esti Rofe*

Oboe

Muki Zohar*
Ori Meiraz

Horn

Alon Reuven*
Shahar Ziv

Bassoon

Inbar Navot*
Lionid Kremer

Trumpet

Goni Eshed*

Timpani

Keren Phenpimon-Zehavi*

Guest musicians: Avner Geiger - flute; Danny Erdmann - clarinet; Ido Azrad - clarinet; Itay Morag - trumpet; Ziv Stein - percussion

Board of Directors and Members of Association

*Member of Association

Prof. Ruth Arnon - Chairman
Benny Gal-ed - Co-Chairman
Jacob Aizner
Dr. Hanan Alon

Shimshon Arad*
Prof. Avi Ben Basat*
Robert Drake
Izaak Elron

Eli Eyal*
Prof. Menachem Fisch
Hedva Foguel
Prof. Benny Geiger

Yair Green*
Prof. Moshe Hadani
Prof. Uri Karshon
David Kindler

Prof. Mark Kopytman*
Martin Kraar
Baruch Shalev
Moshe Vaidman

Administration

General Manager: Ben-Zion Shira
Administrative Manager:
Michael Kontsevich
Producer: Tamar Umansky
Marketing Manager: Tamar Yakubovitz

Sales: Shani Arusi
Secretary: Mira Zilberman
Librarian: Gilad Plotnik
Stage Manager: Valery Aksyonov

**The Organ Built by Gideon Shamir
and the Timpany were kindly given to
the orchestra by the America-Israel
Cultural Foundation**

Office: 206 Jaffa St., Jerusalem | Tel: +972-2-5020503 Fax: +972-2-5020504

Internet: www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

The Orchestra is supported by: The Ministry of Culture and Sport | The Municipality of Jerusalem | The Jerusalem Foundation
Capital Intermodal GmbH | The Marc Rich Foundation | Teva Pharmaceutical Industries Ltd. | and by the generous support of various donors.

Israel Camerata Jerusalem

THE 26th SEASON || 2009-2010

Between America and Europe

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM
MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON